

OŻENEK WEDŁUG MIKOŁAJA GOGOLA

Temat: *Ożenek* według Mikołaja Gogola
Termin: 29 listopada – 9 grudnia 2012 (pokaz otwarty)
Miejsce: Cricoteka, ul. Kanonicza 5, Kraków
Prowadzenie: Marie Vayssière & Ludmiła Ryba
Limit uczestników: 10

Uczestnicy proszeni są o przeczytanie dramatów *Ożenek* i *Rewizor* Mikołaja Gogola.

Ta komedia w dwóch aktach jest „zdarzeniem całkiem niewiarygodnym”, jak oznajmia sam Mikołaj Gogol... Znana jest historia Agafii, młodej acz już 28-letniej kobiety, która nie znalazła jeszcze idealnego małżonka. Zajmie się tym swatka, obiecując jej rękę niejakiemu Podkolesinowi. Swatka jednakże ma zmysł do interesu, więc wysłała do Agafii równocześnie kilku innych zalotników... Agafia staje się przedmiotem niewiarygodnego konkursu, w którym miłość liczy się znacznie mniej niż chciwość, pożądlivość i seks. Konkurs zaś zakończy się, tak czy owak, katastrofą!

W tym tkwi cała farsa – wielce podejrzane starania swatki powodują de facto koszmarną serię propozycji małżeńskich. To ta groteskowa repetycja oświadczyń i towarzysząca im coraz to większa katastrofa jest przedmiotem naszego zainteresowania. Nasze poszukiwania będą próbowały znaleźć pewien rodzaj teatru mechanicznego, wyobrazić go sobie, wymyślić. Tematy ożenku i zalotników będą potraktowane jako mechanizmy absurdałnej, okrutnej i szydycznej maszyny.

Będziemy eksperymentować poprzez wielorakie gry nasuwających się motywów repetycyjnych.

Z pewnością trzeba będzie uznać aktorów i ich grę za szereg błażeńskich masek, potwornych i śmiechu wartych kukieł...

Albowiem, jest to komedia na skraj NICZEGO...

Marie Vayssière, Ludmiła Ryba

MARIE VAYSSIÈRE

Aktorka Teatru Cricot 2 w latach 1988 – 1992. Występowała w spektaklach Tadeusza Kantora *Nigdy tu już nie powrócę* i *Dziś są moje urodziny*. Uczestniczka warsztatów teatralnych prowadzonych przez Tadeusza Kantora w Institut International de la Marionette w Charleville-Mézières (zakochanych cricotage'm *Bardzo krótka lekcja*, 1988), a później asystentka Tadeusza Kantora podczas pracy nad cricotage'm *Cicha noc* w Avignonie (1990).

Założycielka teatru Compagnie du Singulier w Paryżu. Reżyserowała, między innymi: *Sprawozdanie dla Akademii* Franza Kafki z grupą El Hakawati w Narodowym Teatrze Palestyńskim (1992), *Le Pleure-Misère* według Flanna O'Briena (1992), *En Passant*, adaptacja *Tako rzecze Zaratustra* Friedricha Nietzschego (1994), *Barbe Bleue* Georga Trakla (1997) – prezentowany w Gdańsku i Warszawie (2000), *Il faut faire plaisir aux clients* na podstawie *Księgi III i IV* François Rabelais'go (2000), *L'art de la comédie* Eduardo de Filippo (2006), *Lampedusa Beach* Liny Prosa (2007), *Tartarin raconté aux Pieds Nickelés* na podstawie powieści Alphonsa Daudet'a (2010). Prowadziła szereg warsztatów w Szkole Teatralnej przy Théâtre National de Bretagne w Rennes, w ENSATT w Lyonie i w Szkole Teatralnej przy Theatre National w Strasburgu - *Le Marin* Fernando Pessoa (1996), *Króla Ubu* Alfreda Jarry'ego (2000), *Il cilindro* Eduardo de Filippo (2002), *Parawany* Jeana Geneta (2006), *Kurkę Wodną* St. I. Witkiewicza (2009). Od 2009 wykłada na Wydziale Teatru przy Université Aix-Marseille.

W 2011 roku, wraz ze Stephanem Nota, zrealizowała film dokumentalny *1 + 1 = 0. Une très courte leçon*, poświęcony pracy warsztatowej Tadeusza Kantora nad cricotage'm *Bardzo krótka lekcja* w Charleville-Mézières.

Tadeusz Kantor, *Nigdy tu już nie powrócę*, Teatr Cricot 2, 1988

LUDMIŁA RYBA

Aktorka Teatru Cricot 2 i tłumaczka Tadeusza Kantora w latach 1979 – 1992.

Występowała w spektaklach Tadeusza Kantora *Wielopole*, *Wielopole*, *Maszyna miłości i śmierci*, *Nigdy tu już nie powrócę* oraz *Dziś są moje urodziny*. Tłumaczka Tadeusza Kantora podczas jego warsztatów teatralnych w Mediolanie (Civica Scuola d'Arte Drammatica, 1986), a potem jego asystentka podczas pracy nad cricotage'm *Cicha noc* w Awinionie (1990).

Pracowała z Romanem Siwulakiem podczas jego warsztatów w Civica Scuola d'Arte Drammatica (Mediolan, 1992) oraz przy spektaklu *Magellan* w La Fonderie (Le Mans, Francja, 1996). Od 1994 roku współpracuje z teatrem Compagnie du Singulier. Występowała w spektaklach *En passant*, *Barbe Bleue*, *Il faut faire plaisir aux clients*, *Tartarin de Tarascon*, *Lampedusa Beach*. Asystentka Marie Vayssière podczas szeregu warsztatów w Szkole Teatralnej TNB (Rennes, Francja).

Prowadziła warsztaty teatralne między innymi z zespołem Mises en Scène (Avignon, 2000), w Centre for Performance Research (Aberystwyth, Anglia, 2002), na Wydziale Teatru Uniwersytetu Minnesoty w Minneapolis we współpracy z prof. Michałem Kobiałą (1998, 2000), w Città del Teatro di Cascina (Piza, 2008), w CIFAS (Bruksela, 2009), na Brown University (Providence, USA, 2010), z brazylijską grupą teatralną Companhia Antropofagica (Sao Paulo, 2010 i 2012), wraz z Marie Vayssière w Galerii Krzysztofora (Kraków, 2008). Reżyserowała *Dybuka* na podstawie sztuki Szymona An-skiego (2004) i *Notes of the Black Bird* - teksty Franza Kafki, Ajschylosa i Dantego (2007).

Poza teatrem zajmuje się także przekładem literatury polskiej na język włoski.

Tadeusz Kantor, *Nigdy tu już nie powrócę*, Teatr Cricot 2, 1988